

Boerderijnummer	2.2.121
Erfnaam	Jachttopzienershuis en kapel
Oudste vermelding	1888
Huidig adres	Stationsweg 15-17

Historie en bewoning

Gebouwd door het Weldam op nagenoeg dezelfde plek als het in 1888 afgebrande erve Letink. Steen in achterhuis met jaartallen 1880 en 1952 wegens splitsing in 2 wooneenheden.

Na de grote Stokkumse brand van 1888, waarbij ook het erve Leetink (2.2.120) verloren ging, werd op deze plek door het landgoed Weldam een woning voor een jachttopziener gebouwd en wat later ernaast ook nog een kapel voor de diensten der evangeliesatie vereniging welke onder auspiciën van de bewoners van het huis "Weldam" tot stand was gekomen.

Eerste bewoner van het huis was de uit Rheden afkomstige jager **Jan Vrolijk** (*1834). Toen deze in 1900 overleed trouwde zijn dochter met **Engbert Meutstege** uit Lochem die opvolger jachttopziener van het Weldam werd.

In 1952 vertrok Meutstege naar Lochem en toen werd het pand tot 2 wooneenheden verbouwd. In het linker gedeelte woonde eerst fam. **Arend Jan Wissink** die in 1962 naar de Stationsstraat vertrok. Toen kwam het echtpaar **Knauf-Heetbrink** en in 1967 de familie **Jan van de Ridder** en vanaf 1991 de familie **Jan en Adele Gerber**.

In het rechter gedeelte kwam in 1952 de commies **Gerrit Hendrik Köster**; hij vertrok met zijn gezin in 1958 naar de Wehmekamp en hij werd opgevolgd door **Jan Willem Nijenhuis**, schilder bij het Weldam, in 1959 getrouwd met **Johanna Hendrika Schreurs**; tegenwoordig woont er hun zoon **Harold Nijenhuis**.

De Kapel te Stokkem.---uit Hervormd Markelo --- mei 1986.

Het was in het voorjaar van 1955 dat het landgoed "Weldam" van het gemeentebestuur van Markelo toestemming kreeg de kapel te Stokkem af te breken.

Dit bescheiden kerkgebouwtje stond tot aan dat jaar onder eerbiedwaardige oude eiken aan de rand van de Stokkumer es, nabij de Stationsweg.

Wanneer het precies gebouwd was, valt moeilijk te achterhalen. Op het rentmeesterskantoor van het Weldam bewaart men nog een ontwerp-bouwtekening voor een kapel te Stokkem uit het jaar 1896. Hoewel dit ontwerp in Engelse bouwstijl zo nooit in Stokkum gestaan heeft, is het wel waarschijnlijk dat het kapelletje omstreeks het eind der vorige eeuw in opdracht van de toenmalige bewoners van het Weldam gebouwd werd.

In die tijd stond op de loonlijst van het landgoed ook een evangelist, nl dhr. G. Vogel. Deze heer Vogel organiseerde op verzoek van de familie Bentinck aanvankelijk kerkdiensten in de timmerloods van het Weldam aan de Diepenheimseweg. Maar na enige jaren zal hij de beschikking hebben gekregen over een kapel nabij de timmerloods in het Weldam en de genoemde kapel in Stokkum. En zo kunnen we aannemen, dat er vanaf ca 1900 min of meer geregeld kerkdiensten in de Stokkumse kapel werden gehouden.

Hoe deze diensten verliepen daar valt weinig over te zeggen, maar wel was het zo dat dhr. Vogel zich zeer plichtsgetrouw van zijn taak kweet. Hij was recht in de leer en trouw aan het gestelde gezag en hij heeft er heel wat afgefietst en in de beginjaren ook gelopen, om vanuit Goor bij de mensen, ook in Stokkum te komen.

Na zijn pensionering in 1931 werd in diens plaats dhr. G. Wortman aangesteld. Een wat oudere generatie zal zich dhr. Wortman stellig herinneren, een robuuste verschijning, altijd keurig in het zwart. Uit de tijd van Wortman is nog enige administratie aanwezig o.a. een verantwoording van de collecte afdrachten. Er werd in Stokkum gecollecteerd voor de uitwendige zending en voor de Markelose diaconie. De jaaropbrengst van deze collectes bleef beperkt tot enige guldens, hooguit een tientje.

Nadat in de oorlogsjaren de eigenaar van het Weldam, Frederik Graaf van Aldenburg Bentinck overleden was en de aangewezen erfgenamen van Duitse nationaliteit waren, lag het met deze erfopvolging wat moeilijk en kwam het beheer van het landgoed tijdelijk aan de Nederlandse Staat. En aangezien de staat het niet tot haar taak rekent zich actief met evangelisatie bezig te houden, zag het er naar uit dat na de (vervroegde) pensionering van dhr. Wortman in februari 1949, dit werk niet meer voortgezet zou worden.

En hoewel de diensten in de kapel nooit zo talrijk bezocht werden, werd het toch als een gemis ervaren, dat het nu helemaal afgelopen zou zijn.

Toen dan ook de Markelose kerkeraad het initiatief nam om de mogelijkheden tot voortzetting van de

diensten te onderzoeken, kreeg men in Stokkum ruim bijval. Het Weldam was wel genegen de kapel tegen een gering bedrag beschikbaar te stellen en dhr. Wortman stelde zich beschikbaar voorlopig in het Markelose pastoraat bij te springen.

Na enkele proefdiensten, waarbij het aantal bezoekers ruim boven het gestelde minimum van 25 personen uit kwam, besloot men vol goede moed de diensten één keer per 14 dagen onder verantwoordelijkheid van de Hervormde gemeente van Markelo voort te zetten en wel 's middags om 3 uur.

De heer Wortman kreeg een aanstelling voor 2 jaar als hulpprediker en de kerkvoogdij huurde de kapel, maar werd tevens belast met het onderhoud hiervan en dat was meer bezwaarlijk dan de symbolische pachtsom.

De dakgoten werden vernieuwd, maar desondanks kwam er toch nog soms een paraplu aan te pas, wanneer de dominee samen met de dienstdoende ouderling voor de aanvang van de dienst in het als kerkeraadskamer fungerend kolenhok verbleven. Maar knus was het wel!

Ds. Schellenberg schrijft in "Vrede en Blijdschap": de diensten in Stokkum zijn nu een Markelose aangelegenheid en daarom gaan we nu ook evenals in de Markelose kerk, gezellig bij elkaar zitten en niet meer zoals voorheen, de mannen aan de ene zijde en de vrouwen aan de andere kant.

De diensten waren niet alleen bedoeld voor de ingezetenen van Stokkum, maar ook voor overig Markelo. Huisgezinnen, die niet allen tegelijk weg konden, hadden nu de mogelijkheid om om beurten te gaan.

Na een hoopvolle beginperiode bleek al vrij gauw het bezoek steeds meer tegen te vallen, vooral ook nadat men in de Markelose kerk ook nog van start ging met avonddiensten. Daarbij bleven de onderhoudskosten een hele opgave voor de kerkvoogdij. Het dak bleef lekken, het orgel was na 2 jaar door het vocht onbespeelbaar. Eind 1954 moest de dak constructie dringend gerepareerd worden en het plafond vernieuwd. De kosten die hiervoor gemaakt moesten worden waren, mede gezien de teleurstellende belangstelling, niet meer verantwoord en het einde van de kapel was nabij.

Het was op de middag van 1ste kerstdag 1954 dat Ds Schellenberg vooringing in de laatste kerkdienst in de Stokkumer kapel.

Fotonrs op beeldbank

AIII.W-00805 t/m 00808

BI.T-00118

AIII.I-03805

AIII.I-03807

AIII.I-03808

AIII.I-03810